

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-120/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de către adjunctul
Procurorului General interimar, Sergiu Russu, împotriva hotărârii Colegiului
de disciplină și etică nr.3-42/2025 din 23.05.2025,
emisă în privința procurorului Ion Geru

23 aprilie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă contestația înaintată de către adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Russu, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Cebotari, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-42/2025 din 23.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani (*delegat în Procuratura raionului Criuleni*), Ion Geru.

La 28.05.2025, adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025.

Prin contestația formulată, acesta a solicitat anularea deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024, anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică, precum și reexaminarea cauzei disciplinare, cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului vizat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 10.10.2024, adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând verificarea faptelor ce ar putea constitui abateri disciplinare, pretins comise de procurorul din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, Ion Geru, delegat în Procuratura raionului Criuleni.

Potrivit sesizării, în urma controlului activității Procuraturii raionului Criuleni pentru perioada 01.01.2023–30.06.2024, efectuat în baza Dispoziției Procurorului General nr. 94/11 din 31.07.2024, au fost constatate deficiențe în activitatea procurorului Ion Geru, manifestate prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, aplicarea incorectă a legislației și încălcarea normelor de etică profesională.

Criticile formulate au vizat, în principal, modul de exercitare a conducerii urmăririi penale în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, pornită la 25.01.2024 de organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Criuleni, în baza art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Cauza privea activitatea unui grup de persoane care, în perioada anilor 2020–2024, ar fi confecționat, deținut, vândut și folosit documente oficiale false, inclusiv cărți de identitate românești, bulgare și cehe, contra sumei de

aproximativ 250 euro per document, în scopul facilitării accesului unor persoane pe piața muncii din statele Uniunii Europene.

În cadrul cauzei penale, la 09.02.2024 și 18.04.2024, procurorul Ion Geru a dispus punerea sub învinuire a lui XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXX XXXXX, în baza art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Ulterior, prin ordonanța din 27.07.2024, acesta a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX, pe motiv că fapta nu întrunea elementele constitutive ale infracțiunii, reținând că dubiile existente nu au fost și nu puteau fi înlăturate prin mijloace probatorii. La 31.07.2024, procurorul a informat învinuiții XXXXXX XXXXXX și XXXXX XXXXX, împreună cu apărătorii lor, despre terminarea urmăririi penale, le-a prezentat materialele cauzei și a întocmit rechizitoriul.

În urma verificării materialelor cauzei penale în cadrul controlului ierarhic superior, s-a constatat că soluțiile adoptate au fost afectate de carențe semnificative în administrarea și valorificarea probatoriului, precum și de încălcarea unor cerințe procesual-penale imperative. Din acest motiv, prin ordonanța adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu, din 03.09.2024, s-a dispus anularea rechizitoriului întocmit la 31.07.2024, anularea ordonanței din 27.07.2024 privind scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX, anularea mai multor acte de procedură penală și reluarea urmăririi penale.

Autorul sesizării a reținut că procurorul Ion Geru nu și-a exercitat efectiv rolul de conducător al urmăririi penale, conform art. 52 din Codul de procedură penală. În opinia sa, procurorul nu a valorificat corespunzător mecanismele legale și internaționale privind prevenirea, reprimarea și sancționarea organizării migrației ilegale, inclusiv dispozițiile Protocolului privind traficul ilegal de migranți, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

Un aspect esențial invocat în sesizare a vizat pretinsa încadrare juridică eronată a faptelor. Deși din materialele cauzei și din partea descriptivă a învinuirii rezulta participarea mai multor persoane, existența unor roluri distribuite, caracterul organizat și durata îndelungată a activității infracționale, procurorul ar fi încadrat faptele doar în baza art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fără a analiza incidența art. 362¹ din Codul penal, referitor la organizarea migrației ilegale, comisă de un grup criminal organizat. Totodată, procurorul nu ar fi motivat diferența dintre participatia simplă și activitatea desfășurată în cadrul unui grup criminal organizat și nu ar fi delimitat corect contribuția fiecărui participant.

Autorul sesizării a apreciat că această abordare a afectat atât interesele justiției, cât și drepturile procesuale ale persoanelor implicate. S-a indicat că lipsa unei calificări juridice adecvate a putut conduce la atribuirea unei calități procesuale necorespunzătoare persoanelor care ar fi putut avea statut de victime ale organizării migrației ilegale, acestea fiind lipsite de garanțiile procesuale aferente, inclusiv de dreptul de acces efectiv la justiție.

Un alt aspect criticat a vizat ordonanța din 27.07.2024, prin care XXXXXX XXXXXX a fost scos de sub urmărire penală. Potrivit sesizării, această soluție nu era susținută de probe administrate. S-a arătat că examinarea telefonului ridicat de la XXXXXX XXXXXX a relevat discuții privind falsificarea de acte, inclusiv transmiterea unor fotografii ale cărților de identitate românești, iar acesta ar fi recunoscut că, în perioada 2021–2023, prin intermediul lui XXXXXX XXXXXX, a confecționat cărți de identitate românești false pentru mai multe persoane. Declarațiile lui XXXXXX XXXXXX

ar fi confirmat, de asemenea, implicarea lui XXXXXX XXXXXX, inclusiv transmiterea actelor false contra sumei de 200 euro per document.

În aceste condiții, autorul sesizării a susținut că soluția de scoatere de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX a fost contrară probelor acumulate și a creat aparența unei abordări selective, în condițiile în care faptele imputate acestuia derivau din același probatoriu și din aceleași împrejurări ca cele imputate lui XXXXXX XXXXXX și XXXXX XXXXX.

Sesizarea a evidențiat și mai multe omisiuni de investigare. S-a indicat că procurorul nu a dispus audierea detaliată a unor persoane relevante, inclusiv XXXXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, pentru clarificarea rolului unei persoane indicate drept „XXXXXXX”, deși din telefonul lui XXXXXX XXXXXX și din materialele ridicate la percheziție rezultau indicii privind posibila implicare a acestora în confecționarea nemijlocită a actelor false. De asemenea, nu ar fi fost cercetată suficient lista de contacte a lui XXXXXX XXXXXX, nu au fost ridicate datele de la operatorii de telefonie mobilă, nu au fost identificate toate persoanele implicate și nu au fost investigate toate actele false depistate în cauză.

Totodată, s-a reținut că nu au fost investigate corespunzător circumstanțele privind confecționarea unor acte false pe numele lui XXXXX XXXXX, XXXX XXXX și altor persoane, deși declarațiile martorilor indicau utilizarea acestor documente inclusiv pe teritoriul XXXXXX. În acest context, autorul sesizării a reproșat lipsa cooperării internaționale cu autoritățile din România, statul pretins emitent al actelor falsificate, precum și cu autoritățile din XXXXXXXX XXXXXXXX, unde documentele ar fi fost utilizate pentru ședere și angajare în muncă.

Un alt element criticat a vizat lipsa investigațiilor financiare în privința lui XXXXXX XXXXXX, deși existau indicii că activitatea infracțională avea caracter profitabil, se desfășurase pe o perioadă de aproximativ patru ani și presupunea perceperea unor sume de bani pentru fiecare document falsificat. Autorul sesizării a arătat că neefectuarea investigațiilor financiare a împiedicat identificarea veniturilor ilicite și a bunurilor provenite din infracțiune, generând inclusiv riscuri pentru evaluarea Republicii Moldova de către organismele internaționale specializate în prevenirea spălării banilor.

În concluzie, adjunctul Procurorului General a apreciat că procurorul Ion Geru nu și-a exercitat atribuțiile prevăzute de art. 52 din Codul de procedură penală, nu a verificat suficient calitatea probelor administrate, nu a întreprins măsuri efective pentru tragerea la răspundere penală a tuturor persoanelor implicate, nu a manifestat un rol activ în procesul penal și a permis adoptarea unor soluții premature și neîntemeiate. Potrivit autorului sesizării, conduita procurorului a depășit limitele unei simple erori de apreciere, fiind de natură să afecteze eficiența anchetei, drepturile persoanelor implicate, interesele justiției și încrederea publică în activitatea Procuraturii.

În drept, autorul sesizării a invocat incidența abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016, sesizarea formulată de adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a fost transmisă, potrivit competenței, Inspecției procurorilor, în vederea examinării comportamentului procurorului vizat prin prisma criticilor expuse.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către

Inspecția procurorilor

Prin Decizia din 10.12.2024, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, Ion Geru, delegat în Procuratura raionului Criuleni, reținând lipsa temeiurilor pentru tragerea acestuia la răspundere disciplinară.

În urma examinării materialelor administrate, Inspecția procurorilor a constatat că faptele imputate procurorului Ion Geru nu întrunesc elementele unei abateri disciplinare grave. Deși autorul sesizării a invocat pretinse deficiențe privind încadrarea juridică a faptelor, omisiunea investigării infracțiunii de organizare a migrației ilegale, aplicarea justiției selective, lipsa unor investigații complete și neefectuarea investigațiilor financiare, Inspecția a apreciat că aceste critici țin, în esență, de activitatea decizional-procesuală a procurorului și de modul de apreciere a probelor.

Inspecția a reținut că procurorul este persoana împuternicită să aprecieze probele administrate potrivit propriei convingeri, formate în urma examinării integrale, obiective și sub toate aspectele a materialului probator, cu respectarea legii și a principiului independenței procurorului. În acest sens, s-a subliniat că aplicarea normelor de drept material, atunci când este realizată cu bună-credință, în mod rațional și rezonabil, nu poate constitui, prin ea însăși, abatere disciplinară.

Cu referire la presupusa încadrare juridică eronată a faptelor și la neinițierea urmăririi penale pentru organizarea migrației ilegale de către un grup criminal organizat, Inspecția procurorilor a constatat că eventualele erori sau omisiuni nu au produs consecințe prejudiciabile semnificative. Soluțiile adoptate de procurorul Ion Geru au fost supuse controlului ierarhic superior, iar prin mecanismele legale de verificare și corectare au fost anulate ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și rechizitoriul întocmit, cu restabilirea integrală a drepturilor părților implicate.

În ceea ce privește acuzația de aplicare a justiției selective, determinată de emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx, Inspecția a constatat că nu au fost prezentate probe care să demonstreze că procurorul Ion Geru ar fi urmărit favorizarea anumitor persoane sau ar fi acționat din motive subiective. Dimpotrivă, soluțiile adoptate au fost apreciate ca fiind rezultatul propriei convingeri a procurorului, iar corectarea ulterioară a acestora prin control ierarhic nu echivalează cu existența unei conduite disciplinare ilicite.

Referitor la pretinsa lipsă de eficiență a investigațiilor, inclusiv neaudierea tuturor persoanelor implicate, nevalorificarea unor date probatorii, lipsa cooperării cu autoritățile din România și Xxxxxxx și neefectuarea investigațiilor financiare, Inspecția procurorilor a reținut că nu s-a demonstrat existența unei conduite intenționate sau a unei neglijențe grave din partea procurorului. Eventualele omisiuni procesuale au fost remediate prin procedurile legale aplicabile, fără a produce efecte prejudiciabile ireversibile asupra procesului penal sau asupra drepturilor părților.

Inspecția a mai reținut că lipsa aplicării unor reglementări privind prevenirea spălării banilor nu poate fi imputată disciplinar procurorului în absența unor probe suficiente care să fi impus, în mod evident, dispunerea unor asemenea măsuri. Totodată, s-a apreciat că faptele verificate nu au generat consecințe semnificative asupra desfășurării procesului penal și nu au afectat prestigiul Procuraturii într-o măsură care să justifice angajarea răspunderii disciplinare.

Din perspectivă jurisprudențială, Inspecția procurorilor a reținut că omisiunile sau erorile admise în cadrul unui proces penal pot fi corectate prin căile de atac,

controlul ierarhic ori alte remedii procesuale prevăzute de lege și nu atrag automat răspunderea disciplinară a procurorului. Pentru angajarea acestei răspunderi este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv existența faptei, vinovăția și consecințele prejudiciabile.

Inspekția a analizat și aspectele referitoare la procurorii Ruslan Cazacu și Andrei Foiu, constatând că, deși anumite acțiuni sau inacțiuni ar putea fi apreciate formal ca deficiențe procedurale, nu au fost administrate probe suficiente care să demonstreze existența unei abateri disciplinare. Nu s-a stabilit că acțiunile acestora ar fi influențat negativ soluționarea cauzei, ar fi afectat drepturile persoanelor implicate ori ar fi fost săvârșite cu intenție sau neglijență gravă. De asemenea, nu au fost confirmate acuzațiile privind denigrarea sau influențarea necorespunzătoare a activității procurorului Ruslan Cazacu.

În concluzie, Inspekția procurorilor a apreciat că procurorul Ion Geru a acționat în limitele competențelor legale și ale prerogativelor sale profesionale, iar eventualele erori materiale sau procedurale au fost remediate prin control ierarhic, fără a produce prejudicii semnificative. Nu au fost identificate probe care să demonstreze re-credință, intenție sau neglijență gravă, iar anularea unor acte procesuale nu poate fi asimilată, în sine, neîndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, Inspekția procurorilor a constatat că sesizarea formulată nu este întemeiată, iar acțiunile verificate nu întrunesc condițiile legale pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare, motiv pentru care a dispus încetarea procedurii disciplinare.

La data de 25.03.2025, adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Deciziei Inspekției procurorilor din 10.12.2024. În cuprinsul contestației, acesta a reiterat, în mare parte, argumentele expuse în sesizarea inițială, insistând asupra aceluiași critici privind modul în care Inspekția procurorilor a examinat și soluționat sesizarea.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr.3-42/2025 din 23.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu împotriva Deciziei Inspekției procurorilor din 10.12.2024.

Cu referire la caz, Colegiul de disciplină și etică a analizat în ansamblu circumstanțele procedurii disciplinare și a evaluat explicațiile cuprinse în contestația depusă. În urma deliberărilor, Colegiul a constatat necesitatea respingerii contestației și a menținerii Deciziei indicate, fără modificări.

Pentru motivarea concluziei, Colegiul a reținut că Decizia Inspekției Procurorilor, prin care procedura disciplinară în privința procurorului Ion Geru a fost încetată, a fost comunicată autorului sesizării la data de 10.12.2024, prin mijloace electronice, conform reglementărilor legale aplicabile. S-a prezentat dovada expedierii scrisorii de însoțire și anexarea Deciziei pe 25 de file. În cadrul ședinței Colegiului, Inspectorul Constantin Miron a confirmat că autorul sesizării a fost informat și a recepționat Decizia, pe adresa profesională indicată.

Colegiul a constatat că, potrivit prevederilor art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, contestarea unei decizii de încetare a procedurii disciplinare se putea realiza în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia. Contestarea depusă la Colegiul de disciplină și etică la data de 25.03.2025 a fost efectuată peste termenul legal, ceea ce a condus la constatarea depășirii termenului de contestare.

Colegiul a subliniat că termenele legale sunt stabilite pentru protecția drepturilor și intereselor participanților la procedura disciplinară și pentru asigurarea securității juridice. Respectarea acestor termene este esențială pentru buna administrare a procedurilor și pentru stabilitatea ordinii de drept, conform principiilor jurisprudențiale, inclusiv celor consacrate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În concluzie, Colegiul de disciplină și etică a constatat că, întrucât contestația a fost depusă după expirarea termenului legal, nu a existat posibilitatea examinării acesteia în fond. În consecință, contestația Adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu, a fost respinsă, iar Decizia Inspecției Procurorilor din 10.12.2024 a fost menținută integral, în conformitate cu legea și regulamentele procedurale incidente.

Totodată, Colegiul a statuat că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspecția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 28.05.2025, adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație prin care a solicitat anularea Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024, casarea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025 și adoptarea unei noi hotărâri. Totodată, acesta a solicitat constatarea depunerii în termen a contestației formulate împotriva Deciziei inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Constantin Miron, adoptată la 10.12.2024, aferentă sesizării privind posibile abateri disciplinare comise de procurorul Ion Geru, din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani.

În susținerea contestației, adjunctul Procurorului General a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârii Colegiului de disciplină și etică, susținând că analiza efectuată a fost lipsită de substanță juridică și nu a ținut cont de circumstanțele particulare ale cauzei. În opinia contestatorului, Colegiul a eludat conduita instituțională arbitrară a inspectorului, iar argumentele reținute pentru respingerea contestației nu sunt compatibile cu cadrul normativ relevant.

Cu privire la termenul de contestare, Sergiu Russu a susținut că acesta nu a fost calculat în mod corespunzător, întrucât Inspecția procurorilor ar fi comunicat defectuos Decizia din 10.12.2024. Potrivit contestatorului, inspectorul Constantin Miron a utilizat unilateral și discreționar adresa electronică profesională a acestuia, fără respectarea căii legale de comunicare oficială, motiv pentru care notificarea nu putea fi considerată valabilă, iar data de 10.12.2024 nu putea constitui reper pentru calcularea termenului de depunere a contestației.

Contestatorul a arătat că adresa electronică utilizată aparținea domeniului instituțional al Procuraturii și era distinctă de Inspecția procurorilor, neputând fi considerată, în lipsa unui acord prealabil, un mijloc valid de comunicare oficială. În acest context, a susținut că notificarea nu a existat în substanță, iar Colegiul a omis să analizeze circumstanțele individuale ale cauzei, validând în mod nejustificat conduita inspectorului prin referire la sintagma „adresă electronică profesională”, noțiune care, în opinia sa, nu are consacrare juridică și nu substituie comunicarea oficială între instituții.

Pe fondul cauzei, contestatorul a susținut că analiza comparativă dintre circumstanțele descrise în sesizarea disciplinară și concluziile inspectorului Constantin Miron demonstrează, cu un grad înalt de certitudine, că soluția de încetare

a procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Geru a fost lipsită de conținut și a reprezentat expresia unei poziții neargumentate față de exigențele profesionale aplicabile procurorilor.

În opinia sa, deși procurorul Ion Geru a parcurs formal etapele de înaintare a învinuirii și de întocmire a rechizitoriului în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, conduita acestuia a fost una formalistă și tendențioasă, deoarece nu a asigurat o analiză reală a substanței juridice a faptelor cercetate. Contestatorul a apreciat că folosirea unor aparente abilități profesionale pentru a crea impresia exercitării corespunzătoare a atribuțiilor a echivalat, în concret, cu imitarea îndeplinirii funcțiilor aferente statutului de procuror.

Sergiu Russu a subliniat că noțiunea de calificare a infracțiunii presupune stabilirea unei corespondențe exacte între fapta săvârșită și norma penală aplicabilă, aceasta fiind esențială pentru aplicarea corectă a legii. În acest sens, a susținut că procurorul Ion Geru nu a respectat aceste exigențe, recurgând la o abordare formalistă și la artificii juridice care au determinat aplicarea necorespunzătoare a normei penale.

Contestatorul a mai arătat că discreția procurorului nu poate fi nelimitată și nu poate degenera în arbitrar. Potrivit acestuia, convingerea procurorului trebuie să se întemeieze pe lege, pe competență profesională și pe analiza obiectivă a probelor, iar obligația de a realiza o calificare juridică corectă există independent de poziția părților vătămate. Prin urmare, lipsa unor obiecții din partea acestora nu poate justifica eventualele erori de drept sau de apreciere.

În continuare, contestatorul a criticat poziția Inspecției procurorilor, apreciind-o ca fiind eronată și neîntemeiată, întrucât ar fi minimalizat încălcările și ar fi concluzionat greșit că remedierea ulterioară a erorilor exclude necesitatea angajării răspunderii disciplinare. În opinia sa, actele întocmite de procurorul ierarhic superior au produs efecte doar în plan procesual, fără a înlătura consecințele unei prestații profesionale necorespunzătoare din partea procurorului Ion Geru.

Sergiu Russu a susținut că invocarea principiului independenței procesuale a procurorului a fost interpretată eronat, deoarece acest principiu nu legitimează conduita arbitrară, ci impune exercitarea atribuțiilor în limitele legii, cu respectarea responsabilității, diligenței și onestității profesionale. În opinia sa, depășirea acestor limite a generat riscuri asupra legalității soluțiilor adoptate, asupra drepturilor persoanelor implicate și asupra credibilității ordinii de drept.

Totodată, contestatorul a apreciat că soluția de încetare a procedurii disciplinare a fost neargumentată, lipsită de suport factologic și disproporționată în raport cu gravitatea faptelor imputate. Acesta a susținut că au fost ignorate impactul conduitei procurorului asupra bune desfășurări a activității judiciare și asupra drepturilor fundamentale ale participanților la proces, iar absența unei sancțiuni adecvate afectează funcția preventivă și descurajatoare a răspunderii disciplinare, generând riscul unei percepții de impunitate.

În concluzie, adjunctul Procurorului General a invocat existența unei analize incomplete a aspectelor esențiale ale cauzei disciplinare și a susținut necesitatea reexaminării pe fond a cauzei de către Consiliul Superior al Procurorilor, cu aplicarea unei sancțiuni proporționale cu gravitatea faptelor imputate procurorului Ion Geru.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

În contextul examinării contestației, citarea părților s-a realizat în conformitate cu prevederile Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului

Superior al Procurorilor.

Poziția autorului sesizării

În cadrul ședinței, *adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu*, a precizat că a recepționat răspunsul Inspecției Procurorilor, semnat de domnul Constantin Miron, prin intermediul poștei electronice personale xxxxxxxx@procuratura.md.

Totodată, a menționat că, la momentul formulării sesizării și al transmiterii acesteia către Consiliul Superior al Procurorilor, a utilizat calea formală, respectiv în format pe suport de hârtie. Prin urmare, a considerat că aceeași modalitate de comunicare va fi urmată și de către Inspecția procurorilor sau, după caz, de către Consiliul Superior al Procurorilor.

A relatat că, în antetul sesizării, era indicată o singură adresă electronică – cea oficială a Procuraturii Generale proc-gen@procuratura.md.

Revenind la situația recepționării răspunsului Inspecției, a menționat că, de regulă, întreaga corespondență este transmisă pe adresa oficială a Procuraturii, ulterior fiind repartizată de către Procurorul General. La momentul recepționării mesajului, a presupus că acesta i-a fost transmis direct de către domnul Constantin Miron pentru examinare operativă, având în vedere că, în mod obișnuit, un răspuns oficial din partea Inspecției, semnat de domnul Mircea Roșioru sau emis în numele Consiliului Superior al Procurorilor, ar urma să fie transmis și pe cale oficială către Procuratura Generală, înregistrat în cancelarie, vizat de Procurorul General și repartizat spre examinare.

Cu toate acestea, a constatat că răspunsul a fost transmis exclusiv pe adresa sa electronică personală, situație care, în opinia sa, nu este conformă cu prevederile Codului administrativ, în special cu art. 96 alin. (2). A făcut trimitere și la dispozițiile art. 110¹ din Codul administrativ, care reglementează caracterul alternativ al modalităților de comunicare.

De asemenea, a subliniat că, în sesizarea depusă, a fost indicată doar adresa electronică oficială a Procuraturii Generale, la care urma să fie recepționat răspunsul.

A precizat că, teoretic, răspunsul ar putea fi comunicat și direct autorului sesizării, însă această posibilitate este prevăzută de art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, cu condiția expresă ca o asemenea modalitate să fie acceptată de participantul la procedură. În speță, a reiterat că nu a indicat și nu a acceptat comunicarea răspunsului pe adresa sa electronică personală.

Un alt aspect asupra căruia a atras atenția Consiliului a fost faptul că, în calitate de adjunct al Procurorului General, nu are atribuții de înregistrare sau repartizare a corespondenței, aceste competențe revenind Procurorului General, în lipsa unei delegări exprese.

În aceste circumstanțe, fiind convins că răspunsul a fost transmis și pe adresa oficială a Procuraturii Generale și că a fost repartizat unui executor competent, nu a întreprins acțiuni suplimentare.

Suplimentar, a subliniat că raporturile de comunicare dintre autorul sesizării și instituție trebuie analizate prin prisma funcției deținute, întrucât acțiunile sunt realizate nu în nume propriu, ci în numele instituției reprezentate.

În final, a menționat că situația dată este una singulară, întrucât, în alte cazuri, răspunsurile i-au fost comunicate fie în format fizic, fie atât pe adresa sa electronică, cât și pe cea oficială a instituției.

Procurorul Ion Geru a fost reprezentat de avocata Viorica Gladun

În cadrul ședinței Consiliul Superior al Procurorilor din 23.04.2026, avocata Viorica Gladun a înaintat trei cereri distincte.

Prima cerere a vizat examinarea cu prioritate a admisibilității contestației sub aspectul respectării termenului legal de contestare, separat de fondul cauzei.

Cea de-a doua cerere a avut ca obiect verificarea legalității și temeiniciei Hotărârii Colegiul de disciplină și etică.

Cea de-a treia cerere a vizat referința depusă asupra contestației formulate de adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025, prin care a fost respinsă contestația și menținută decizia Inspekția procurorilor din 10.12.2024 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Geru.

Argumentele avocatei Viorica Gladun

În cadrul ședinței, avocata a menționat că, în primul rând, urmează a fi examinată admisibilitatea contestației formulate de către adjunctul Procurorului General, prin prisma respectării termenului legal de depunere. A subliniat că prezenta cauză nu vizează fondul, ci exclusiv admisibilitatea, întrebarea esențială fiind dacă termenul legal a fost sau nu respectat.

A arătat că, potrivit cronologiei faptelor, la data de 10.12.2024, Inspekția Procurorilor a emis decizia de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Ion Geru, iar în aceeași zi aceasta a fost expediată prin poșta electronică la adresa profesională a autorului sesizării, respectiv adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu.

A menționat că mesajul a fost deschis în aceeași zi, ceea ce confirmă fără echivoc luarea la cunoștință a conținutului. Cu toate acestea, contestația a fost depusă abia la data de 25.03.2025, respectiv după aproximativ trei luni. A subliniat că contestatarul nu neagă recepționarea și citirea deciziei, ci contestă exclusiv forma notificării, susținând că aceasta trebuia realizată pe suport de hârtie sau la o altă adresă instituțională, invocând un pretins principiu al simetriei comunicării.

Avocata a apreciat că această teză nu are temei legal, întrucât dispozițiile Codului administrativ, în special art. 33, 96 și 97, indică contrariul. A reiterat că Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură nu impune un asemenea principiu al simetriei. Astfel, art. 44 din lege reglementează doar forma sesizării (în scris, pe suport de hârtie), fără a stabili modalitatea de comunicare ulterioară a actelor. Potrivit art. 49 alin. (4) din aceeași lege, decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia.

Prin urmare, legea acordă autorității libertatea de a alege modalitatea de comunicare, fiind aplicabile și prevederile Codului administrativ referitoare la notificare. Chiar și în ipoteza ignorării acestor dispoziții, avocata a subliniat existența unui principiu fundamental: comunicarea se consideră realizată în momentul în care actul ajunge la destinatar, conform art. 114–128 din Codul administrativ.

În speță, actul a ajuns la destinatar, a fost recepționat și citit, iar conținutul acestuia a fost cunoscut. În consecință, termenul de contestare a început să curgă din ziua următoare, respectiv cel târziu la 11.12.2024, și a expirat la 21.12.2024, având în vedere termenul legal de 10 zile lucrătoare prevăzut de art. 49 din Legea nr. 3/2016.

A evidențiat că contestatarul nu încearcă să demonstreze existența unei ilegalități, ci să justifice o pasivitate de aproximativ trei luni. Contestația depusă în luna martie este, fără echivoc, tardivă. De asemenea, a respins argumentul potrivit căruia termenul ar trebui calculat de la data înregistrării în Procuratura Generală (19.03.2025), arătând că termenul curge de la momentul recepționării de către persoană, iar circuitul intern al instituției nu poate modifica dispozițiile legale.

Un alt aspect relevant invocat a fost cel al diligenței procedurale. În acest sens, Viorica Gladun a făcut trimitere la art. 47 din Legea nr. 3/2016, care stabilește că verificarea sesizării se efectuează în termen de până la 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii cu cel mult 10 zile lucrătoare, cu informarea autorului sesizării.

A atras atenția asupra filei 25 din dosarul administrativ, unde se regăsește notificarea din 22.11.2024, prin care Inspectorul procurorilor a informat autorul sesizării, la aceeași adresă electronică, despre conexarea cauzei și prelungirea termenului de examinare. Acest fapt demonstrează existența unei comunicări constante și efective la adresa profesională a contestatarului, pe care acesta o contestă ulterior.

În concluzie, apărătoarea a notat că Inspecția procurorilor a acționat cu diligență, în termenul legal, a informat corespunzător participanții și a comunicat decizia în aceeași zi în care a fost emisă, aceasta fiind recepționată de destinatar. În schimb, contestatarul, deși a luat cunoștință de decizie la 10.12.2024, a rămas în pasivitate timp de aproximativ trei luni.

Această conduită contravine exigenței de diligență impuse de lege și nu poate fi justificată prin invocarea ulterioară a unui pretins viciu formal de notificare, întrucât diligența implică nu doar drepturi, ci și obligația de a acționa în termenul prevăzut de lege.

Inspectorul Constantin Miron a depus, la data de 30.03.2026, o referință pe marginea contestației formulate de adjunctul Procurorului General, prin care și-a reiterat poziția privind legalitatea comunicării Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024 și temeinicia Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025.

Cu referire la criticile contestatorului privind pretinsa necomunicare legală a deciziei, inspectorul a arătat că actul adoptat la 10.12.2024 a fost transmis la aceeași dată la adresa electronică profesională a adjunctului Procurorului General, xxxxxxxx@procuratura.md, de pe adresa electronică xxxxxxxx@csp.md, cu subiectul „Informare” și cu anexarea Deciziei Inspecției procurorilor. Recepționarea corespondenței electronice este confirmată prin extrasul operatorului de poștă electronică, care indică expeditorul, destinatarul, data și ora expedierii, precum și documentele anexate.

Inspectorul a menționat că Sergiu Russu nu a negat recepționarea Deciziei Inspecției procurorilor la adresa electronică, ci doar a invocat faptul că sesizarea inițială fusese semnată olograf și depusă pe suport de hârtie, motiv pentru care ar fi solicitat comunicarea rezultatului verificării în aceeași modalitate. În opinia inspectorului, această împrejurare nu infirmă valabilitatea comunicării electronice, în condițiile în care legislația administrativă permite utilizarea mijloacelor rapide și eficiente de comunicare, cu prioritate pentru cele electronice.

În acest sens, inspectorul a făcut trimitere la art. 33 din Codul administrativ, potrivit căruia comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții la procedurile administrative se pot realiza prin orice mijloc adecvat, acordându-se prioritate mijloacelor eficiente și rapide, în special celor electronice. De asemenea, a invocat art. 96 din Codul administrativ, care prevede că notificările către participanții la procedura administrativă se efectuează prin orice formă adecvată și eficientă din punctul de vedere al costurilor, cu prioritate pentru comunicarea electronică, atunci când aceasta este adecvată și acceptată de participanți.

Referitor la argumentul contestatorului potrivit căruia noțiunea de „adresă electronică profesională” nu ar avea consacrare juridică și nu ar putea substitui comunicarea oficială între instituții, inspectorul a arătat că adresa *xxxxxxx@procuratura.md* era utilizată în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale adjunctului Procurorului General și fusese folosită anterior pentru comunicări similare. Acesta a precizat că, inclusiv în cursul anului 2024, atât el, cât și alți inspectori, au transmis către Sergiu Russu, prin aceeași adresă electronică, informații și acte privind examinarea unor sesizări disciplinare.

Inspectorul a subliniat că, potrivit practicii constante a Curții Supreme de Justiție, atunci când participantul primește conținutul integral al actului la adresa de e-mail, comunicarea se consideră suficient efectuată, poșta electronică fiind recunoscută drept o modalitate rapidă și eficientă de comunicare, în sensul art. 96 din Codul administrativ. Prin urmare, în opinia sa, nu era necesară o confirmare suplimentară din partea destinatarului, obligația autorității fiind aceea de a transmite actul, iar partea interesată având sarcina de a manifesta diligență pentru protejarea drepturilor sale procedurale.

În aceeași ordine de idei, inspectorul a arătat că Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024 a fost comunicată în mod legal la data adoptării, iar contestația împotriva acesteia a fost depusă abia la 25.03.2025, cu depășirea termenului de 10 zile lucrătoare prevăzut de art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

În cadrul ședinței, inspectorul a concretizat că răspunsul transmis prin poșta electronică la 10.12.2024 a fost recepționat de Sergiu Russu în aceeași zi, iar faptul că acesta a fost înregistrat ulterior în cancelaria Procuraturii Generale, la data de 19.03.2025, reprezintă un aspect distinct, care nu influențează momentul comunicării actului.

Totodată, inspectorul a precizat că, la 24.03.2025, a recepționat solicitarea adjunctului Procurorului General, datată cu 20.03.2025, prin care acesta a invocat că materialele nu i-ar fi fost expediate corespunzător și a solicitat transmiterea lor conform reglementărilor normative. Prin răspunsul inspectorului-șef Mircea Roșioru din 26.03.2025, Sergiu Russu a fost informat că Decizia Inspecției procurorilor i-a fost expediată la 10.12.2024 prin poșta electronică și, suplimentar, la 26.03.2025, în format fizic, răspunsul fiind înregistrat nemijlocit în cancelaria Procuraturii Generale.

Inspectorul a atras atenția și asupra faptului că contestația împotriva deciziei este datată cu 25.03.2025, respectiv cu o zi înainte de recepționarea răspunsului în format fizic, ceea ce confirmă că autorul contestației cunoștea anterior despre existența și conținutul Deciziei Inspecției procurorilor.

În concluzie, inspectorul Constantin Miron a apreciat că Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024 a fost comunicată legal și efectiv, printr-un mijloc adecvat și uzual de corespondență instituțională, iar contestația formulată de Sergiu Russu a fost depusă cu depășirea termenului legal. În lipsa unor argumente care să justifice anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, inspectorul a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de către adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu,

ținând cont de poziția exprimată de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Constantin Miron, de poziția avocatei Viorica Gladun, precum și de argumentele reținute în hotărârea contestată și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că se impune respingerea contestației.

Consiliul reține că, prin Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024, s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, delegat în Procuratura raionului Criuleni, Ion Geru, motivându-se lipsa temeiurilor pentru tragerea acestuia la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu această decizie, Sergiu Russu a formulat, la data de 25.03.2025, contestație la Colegiul de disciplină și etică, solicitând anularea acesteia și angajarea răspunderii disciplinare a procurorului vizat.

Prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-42/2025 din 23.05.2025, a fost dispusă respingerea contestației, întrucât aceasta a fost depusă după expirarea termenului legal.

La data de 28.05.2025, Sergiu Russu a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, invocând, în esență, faptul că nu a fost notificat în mod legal despre Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024, susținând că termenul de contestare nu a început să curgă și, prin urmare, contestația sa ar fi fost depusă în termen. Totodată, contestatarul a invocat preținse vicii de procedură în comunicarea actului administrativ, susținând că utilizarea adresei electronice profesionale nu ar constitui o modalitate legală de notificare, precum și critici de fond asupra soluției adoptate de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor.

Totuși, din materialele cauzei a rezultat că Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024 a fost transmisă contestatarului prin mijloace electronice, acesta având posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul actului.

Prin scrisoarea din 20.03.2025 nr. 10-1d/25-xx, adresată inspectorului-șef al Inspecției procurorilor, contestatarul Sergiu Russu nu a negat recepționarea Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024 prin intermediul poștei electronice, însă a menționat că sesizarea sa a fost semnată olograf și depusă pe suport de hârtie, solicitând comunicarea corespunzătoare a rezultatelor verificării sesizării privind posibilele abateri disciplinare comise de procurorul Ion Geru, în conformitate cu cerințele procedurale aplicabile.

Colegiul de disciplină și etică a constatat că Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024, împreună cu corespondența aferentă, a fost transmisă la adresa electronică profesională a adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu – xxxxxxxx@procuratura.md – de pe adresa inspectorului Constantin Miron – xxxxxxxx@csp.md –, cu subiectul „Informare”, fiind anexată decizia respectivă.

În plan secundar, Consiliul menționează că susținerile contestatarului privind nelegalitatea comunicării Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024 sunt infirmate de faptul că însuși Sergiu Russu a recunoscut recepționarea acesteia prin poșta electronică. Or, în condițiile în care destinatarul a luat efectiv cunoștință de conținutul actului, finalitatea procedurii de notificare a fost realizată, indiferent de forma utilizată.

Mai mult, potrivit art. 33 din Codul administrativ, comunicarea în cadrul procedurilor administrative se poate realiza prin orice mijloc adecvat, fiind favorizate mijloacele eficiente și rapide, inclusiv cele electronice. De asemenea, conform art. 96

din Codul administrativ, notificarea actelor către participanți se efectuează prin orice formă adecvată și eficientă din punctul de vedere al costurilor, cu prioritate pentru comunicarea electronică, atunci când aceasta este corespunzătoare.

În acest context, utilizarea poștei electronice reprezintă o modalitate legală și recunoscută de comunicare. Prin urmare, utilizarea adresei electronice nu poate fi calificată drept o conduită arbitrară sau contrară legii, atât timp cât a asigurat transmiterea efectivă a actului către destinatar. Lipsa unui acord formal prealabil nu este de natură să anuleze valabilitatea comunicării, în condițiile în care aceasta a fost recepționată și nu a fost contestată sub aspectul autenticității ori integrității.

Potrivit dispozițiilor art. 22 alin. (4) lit. d) și alin. (5) din Codul civil, notificarea unui act juridic se consideră ajunsă la destinatar și, implicit, producătoare de efecte juridice, din momentul în care aceasta este pusă la dispoziția destinatarului într-un mod care face posibil, în mod rezonabil, accesul acestuia fără întârziere. Aceste prevederi consacră o regulă esențială: nu este necesar ca destinatarul să fi luat efectiv cunoștință de conținutul notificării, fiind suficient ca aceasta să fi fost transmisă astfel încât destinatarul să fi avut posibilitatea rezonabilă de a o accesa.

În același sens, practica constantă a Curții Supreme de Justiție relevă că transmiterea actelor procesuale prin poșta electronică constituie o modalitate validă de comunicare, în măsura în care destinatarul a recepționat conținutul acestora, nefiind necesară o confirmare suplimentară.

Instanța supremă a reținut că obligația autorității se limitează la expedierea actului printr-un mijloc adecvat, iar sarcina destinatarului este de a manifesta diligența necesară pentru protejarea drepturilor sale procedurale, inclusiv prin verificarea corespondenței electronice.

În ceea ce privește criticile pe fondul cauzei disciplinare, acestea nu pot fi examinate, întrucât contestația a fost depusă tardiv. Nerespectarea termenului procedural constituie un impediment absolut pentru analiza pe fond a argumentelor invocate, în acord cu principiul securității juridice.

Subsecvent, Consiliul reține că susținerile contestatarului potrivit cărora comunicarea Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024 ar fi fost viciată, întrucât nu a fost transmisă prin intermediul adresei oficiale a Procuraturii Generale și nici pe suport de hârtie, nu pot fi reținute ca întemeiate.

În esență, contestatarul invocă faptul că sesizarea a fost depusă în formă scrisă, pe suport de hârtie, și că, prin urmare, ar fi existat o obligație de „simetrie a comunicării”, în sensul transmiterii răspunsului prin aceeași modalitate. Totodată, acesta susține că nu ar fi acceptat comunicarea pe adresa sa electronică profesională și că, în lipsa unei asemenea acceptări exprese, notificarea nu ar produce efecte juridice.

Aceste argumente sunt contrare atât dispozițiilor legale incidente, cât și jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție.

În acest sens, Consiliul subliniază că Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură nu instituie un principiu al „simetriei comunicării”, limitându-se la reglementarea formei sesizării, fără a condiționa modalitatea de comunicare a actelor ulterioare emise de Inspecția procurorilor sau de organele colegiale. Dimpotrivă, art. 49 alin. (4) din lege stabilește expres că termenul de contestare curge de la data recepționării deciziei, fără a impune o formă determinată a comunicării.

În acest context, Consiliul subliniază că Decizia Inspecției procurorilor din 10.12.2024 a fost transmisă la adresa electronică profesională utilizată de contestatar,

iar acesta nu neagă recepționarea și luarea la cunoștință a conținutului actului, ci contestă exclusiv modalitatea comunicării.

Vom nota că, în jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a statuat în mod constant că utilizarea unei adrese electronice în raporturile instituționale sau indicarea acesteia în corespondența oficială implică acceptarea implicită a comunicării prin acest mijloc, iar partea are obligația de diligență de a-și verifica corespondența electronică. Eventualele deficiențe de organizare internă, lipsa verificării e-mailului sau alte aspecte tehnice nu pot fi imputate autorității emitente.

În aceste condiții, faptul că contestatarul ocupă o funcție de conducere în cadrul Procuraturii nu este de natură să înlăture obligația sa de diligență procedurală, ci, dimpotrivă, o accentuează. Comunicarea actului a fost efectiv realizată, iar conținutul acestuia a fost cunoscut la data expedierii, moment din care a început să curgă termenul legal de contestare.

Prin urmare, susținerile privind pretinsa nelegalitate a modalității de comunicare sunt neîntemeiate și nu pot afecta calculul termenului de 10 zile lucrătoare prevăzut de art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016.

Or, caracterul imperativ al acestei norme nu lasă loc unor interpretări arbitrare, nu conține condiționalități de aplicare și impune o conduită juridică strict determinată, indiferent de voința subiectului de drept.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că respectarea termenelor procedurale și a regulilor de formă reprezintă o condiție esențială a dreptului la un proces echitabil, iar părțile au obligația de a manifesta diligență în exercitarea drepturilor procesuale.

De asemenea, în practica instanțelor naționale s-a reținut constant că nerespectarea termenelor procedurale legale, în lipsa unor motive obiective și a diligenței necesare din partea părții, constituie un impediment absolut în examinarea pe fond a contestațiilor, fiind protejată astfel securitatea raporturilor juridice.

În consecință, din moment ce contestatarul a luat cunoștință despre Decizia Inspecției procurorilor la data de 10.12.2024, termenul legal de contestare a început să curgă din ziua următoare, iar depunerea contestației la 25.03.2025 este vădit tardivă.

Astfel, este în afara oricărui dubiu că, de la momentul notificării Deciziei Inspecției procurorilor din 10.12.2024, adjunctul Procurorului General, Sergiu Russu, a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de dreptul său procedural și a depune contestație în interiorul termenului instituit de art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016.

Consiliul susține că contestatarul, fiind interesat de soluționarea prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare pentru a-și proteja dreptul de acces la justiție prin depunerea în termen a contestației, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind, cu titlu de sancțiune procedurală, respingerea contestației.

Aplicând principiul *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu exonerează persoanele de obligația de a se conforma acesteia, Consiliul consideră că nerespectarea termenului de depunere a contestației se datorează exclusiv comportamentului pasiv al contestatarului, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, exercitându-și cu bună-credință drepturile procedurale.

Relevante pentru speță sunt și considerentele desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului *în cauza Ponomaryov c. Ucraina*, potrivit cărora repunerea în termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare poate aduce atingere principiului securității raporturilor juridice.

În aceeași cauză, Curtea a reiterat că revine părților obligația de a întreprinde măsurile necesare pentru protejarea dreptului lor de acces la justiție.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că nerespectarea termenului legal de contestare, în lipsa unor circumstanțe obiective și probate, atrage respingerea contestației ca tardivă, fără posibilitatea examinării fondului cauzei.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 8 voturi „pro” și 1 vot „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Russu, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-42/2025 din 23.05.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinta interimară a
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Elena ROȘIOR